

ΕΤΟΣ 72ον

7 Απριλίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 14 (3697)

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ὁ Τίμιος Σταυρός εἶναι τό ἀξιώτερο σημεῖο καί σύμβολο τῆς πίστεώς μας. Σύμφωνα μέ τήν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας ὁ σταυρός τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ δόξα τοῦ Χριστοῦ, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, τό θέλημα τοῦ Πατρός, ἡ δόξα τοῦ Μονογενοῦς, τό ἀγαλλίαμα τοῦ Πνεύματος, ὁ κόσμος τῶν Ἀγγέλων, ἡ ἀσφάλεια τῆς Ἐκκλησίας, τό τεῖχος τῶν Ἁγίων, τό φῶς τῆς Οἰκουμένης. Κατά τόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμά «ὄχι μόνο ὁ λόγος περὶ Σταυροῦ καί τό μυστήριον, ἀλλά καί τό σχῆμα εἶναι θεῖο καί προσκυνητό, διότι εἶναι σφραγίδα σεβάσμια, ἁγιαστική καί τελειωτική ὄλων τῶν θαυμασίων καί ἀνεκφράστων ἀγαθῶν, τά ὅποια προέρχονται ἀπό τόν Θεό». Ὁλη ἡ κένωση, ἡ πτωχεία, ἡ ἐξουθένωση, ἡ ὀδύνη, ὁ θάνατος, πού ἔλαβε γιά μᾶς ὁ Χριστός κορυφώνονται στόν σταυρό. Ὅλα τά ἱερά μυστήρια τελειώνονται μέ τήν ἐπίκληση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τήν σφραγίδα τοῦ σταυροῦ. Οἱ ἱ. Ναοί, τά ἱερά σκεύη καί τά ἄμφια ἀγιάζονται μέ τόν Τίμιον Σταυρό. Δέν νοεῖται λειτουργική πράξη ἢ σύναξη τῶν πιστῶν χωρὶς τήν σφραγίδα τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ὁ σταυρός τοῦ Χριστοῦ

Ἡ χάρις καί ἡ δύναμη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὀφείλεται ὄχι στό σχῆμα του, ὅτι δηλαδὴ εἶναι σταυρός, ἀλλά στό ὅτι εἶναι ὁ σταυρός τοῦ Χριστοῦ, τό μέσο διὰ τοῦ ὁποῖο ὁ Χριστός ἔσωσε τόν κόσμο. Εἶναι τό θυσιαστήριον στό ὅποιο προσέφερε τόν ἑαυτό του θυσία γιά ὅλο τόν κόσμο, ὡς θύτης καί ὡς θύμα. Στόν σταυρό ἔζησε τόν βαθύτερο πόνο, καί τόν μεγαλύτερο ἐξευτελισμό γιά ἡμᾶς. Ἐγίνε «ὑπὲρ ἡμῶν» κατάρα γιά να μᾶς ἐλευθερώσει ἀπό τήν κατάρα τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ νόμου. Ὅλο τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ, ὅλη ἡ φιλανθρωπία του συνοψίζονται στήν σταυρική του θυσία. Καί ὅταν ὁ Πέτρος συμβούλευσε τόν Χριστό νά ἀποφύγει τόν σταυρικό θάνατο, ὁ Κύριος τόν ἐπετίμησε αὐστηρά:

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. η' 34-38, θ' 1)

Τό μήνυμα τοῦ σταυροῦ

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, εἰάν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὅς γὰρ εἰάν ἐπαισχυνηθῇ με, καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνηθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

«Υπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ, ὅτι οὐ φρονεῖς τά τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ τά τῶν ἀνθρώπων».

Σταυρός καὶ ἄνθρωπος

Στόν σταυρό σταμάτησε ὁ παλαιὸς αἰώνας τοῦ θανάτου καὶ μέ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, πού συνδέεται μέ τόν σταυρό, ἄρχισε ὁ νέος αἰώνας, ἡ ἐποχὴ τῆς θέωσης καὶ τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Στόν σταυρό ὁ Θεάνθρωπος Χριστός ἔλυσε τὴν τραγωδία τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ, καὶ ἐπαναπροσανάτολισε τὴν ἐλευθερία μας στόν Δημιουργό τῆς τόν ἅγιο Τριαδικό Θεό.

Διὰ τοῦ σταυροῦ μᾶς συμφιλίωσε μέ τόν Θεό Πατέρα καὶ μᾶς χάρισε τὴν ἄφεση τῶν ἀμαρτιῶν μας. Διὰ τοῦ σταυροῦ συνήγαγε καὶ ἔνωσε σέ ἓνα σῶμα, τά πρώην διασκορπισμένα παιδιά τοῦ Θεοῦ. Στόν σταυρό, μέ τὴν δική Του γεμάτη ἀπό ταπεινώση ὕψωση, ὕψωσε καὶ τὴν δική μας φύση πού μέ τὴν ψεύτικη καὶ μάταιη οἴηση εἶχε καταβιβασθῇ μέχρι τόν Ἄδη. Στόν σταυρό ἀπεκάλυψε τόν ἑαυτό Του ὡς τόν μόνο εὐεργέτη καὶ

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Νέα ἐπιμελημένη ἔκδοση

*Αἰ καθ' ἡμέραν Ἀκολουθία καὶ ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων,
μετὰ Παραρτήματος: ὕμνων, εὐχῶν καὶ ἑορτολογίου.*

(σχήμα 17x24 ἑκατ., σελ. 304)

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: Ὅποιος θέλει νά μέ ἀκολουθήσει, πρέπει νά ἀπαρνηθεῖ τόν ἑαυτό του καί νά σηκώσει τόν σταυρό του, καί νά μέ ἀκολουθήσει. Γιατί, ὅποιος θέλει νά σώσει τήν ψυχή του, θά τή χάσει. Ὅποιος χάσει τήν ψυχή του χάριν ἐμοῦ καί τοῦ εὐαγγελίου, αὐτός θά τή σώσει. Γιατί τί θά ὠφελῆθῃ ὁ ἄνθρωπος ἂν κερδίσει ὅλο τόν κόσμον καί χάσει τήν ψυχή του; Ἡ τί μπορεῖ νά δώσει ὁ ἄνθρωπος ὡς ἀντάλλαγμα γιά τήν ψυχή του; Γιατί ὅποιος ντρέπεται γιά ἐμένα καί γιά τά λόγια μου σέ αὐτή τή γενεά τήν ἀνήθικη καί ἁμαρτωλή, τότε καί ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου θά ντραπεῖ γιά αὐτόν ὅταν ἔλθῃ μέ τή λαμπρότητα τοῦ Πατρός του μαζί μέ τούς ἁγίους ἀγγέλους. Καί ἔλεγε σέ αὐτούς: Σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι ὑπάρχουν μερικοί ἀπό αὐτούς πού βρίσκονται ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δέν θά γευθοῦν τόν θάνατο μέχρις ὅτου δοῦν τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ νά ἐπικρατεῖ δυναμικά.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

σωτήρα, λυτρωτή καί ζωοδότη τοῦ σύμπαντος κόσμου καί κατέλυσε ὀριστικά τό ἔργο τοῦ διαβόλου.

Συμμετοχή στόν σταυρό τοῦ Χριστοῦ

Ὅμως ὅπως δέν νοεῖται ἀληθινός Χριστός χωρίς σταυρό, ἔτσι δέν νοεῖται ἀληθινός χριστιανός χωρίς σταυρό, δηλαδή χωρίς συμμετοχή στόν σταυρό τοῦ Χριστοῦ. «Ὅστις οὐ βαστάζει τόν σταυρόν ἑαυτοῦ καί ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναται εἶναι μου μαθητής». Οἱ χριστιανοί δέν ἔχουμε ἄλλο τρόπο νά ζήσουμε παρά μόνον τόν τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ τρόπο, συμμεριζόμενοι δηλαδή κάθε στιγμή τῆς ζωῆς μας τήν ταπείνωση τοῦ Χριστοῦ, τήν θυσία Του, τήν νίκη κατά τῶν παθῶν καί τοῦ ἐγωῖσμοῦ μας.

Ζοῦμε σ' ἓναν κόσμο, στόν ὁποῖο κυριαρχεῖ τό ἀντισταυρικό πνεῦμα. Ἐναν κόσμο πού ἔχει ὡς ἰδανικά του τήν εὐημερία, τήν καλοζωία, τήν ἄνεση, πού τοποθετεῖ τήν ἐλευθερία ὄχι στήν θυσία καί τήν ἀγάπη, ἀλλά στόν ἐγωῖσμό. Ὁ σταυρός τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος ὑψώνεται στόν βίο τῆς Ἐκκλησίας στό μέσον τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ὑπενθυμίζει σέ ὅλο τόν κόσμο καί σέ μᾶς ὅτι, ὅταν διαλέξουμε τόν σταυρό ὡς τρόπο τῆς ζωῆς μας, ὡς πολίτευμα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μας βίου, τότε θά ἔχουμε καί τήν Ἀνάσταση. Τότε βιώνουμε τήν ἀληθινή ἐλευθερία, τήν ἀληθινή ἀνάπαυση μέσα στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί τήν ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν μας, τήν ἀληθινή εἰρήνη τῆς ψυχῆς.

† Ὁ Φ. Α.

7 Ἀπριλίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ)

Καλλιοπίου καί Ἀκυλίνης μαρτύρων (†304). Γεωργίου ὁσίου ἐπίσκοπου

Μυτιλήνης († θ΄ αἰ.). Σάββα ὁσίου τοῦ ἐν Καλύμῳ (†1948).

Ἦχος: γ΄ – Ἐωθινόν: ΙΑ΄ – Απόστολος: Ἐβρ. δ΄ 14 - ε΄ 6 –

Εὐαγγέλιον: Μάρκ. η΄ 34-38 - θ΄ 1.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 14 Ἀπριλίου, Δ΄ Νηστειῶν (Ἰωάννου τῆς Κλίμακος).

Απόστολος: Ἐβρ. στ΄ 13-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. θ΄ 17-31.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

«**ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΚΟΥΣΙΟΝ ΠΑΘΟΣ**». Ἑρμηνευτικό σχόλιο στήν ὑμνογραφία τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος τοῦ Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου. Ἡ συγγραφή ἐπικεντρώνεται ἀποκλειστικά στήν ἐξήγηση τῶν ἐξαίσιων ὑμνογραφικῶν κειμένων τῆς Μ. Ἑβδομάδος, ἔργα σπάνιας ποιητικῆς ὁμορφίᾳ καί δογματικῆς πυκνότητος, πού ὑποβοηθεῖ στήν κατάνυξη καί τήν πνευματική ἐποικοδόμηση τοῦ πιστοῦ.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ ΜΕΤΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ τοῦ ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου. Ἡ ἰδιατερότητα τοῦ Ἐγκολπίου αὐτοῦ, πέρα ἀπό τό εὐχρηστο σχῆμα του, ἔγκειται στήν ἐπιτυχημένη ἐρμηνεία τῶν ἱερῶν ὑμνολογικῶν κειμένων, πού ἐτοίμασε ὁ μακαριστός Γέροντας. Ἡ 14η ἡδῆ ἐκδοση μαρτυρεῖ τήν ὑποδοχή πού τοῦ ἐπιφυλάσσουν οἱ πιστοί. Πολλαπλῶς ὠφέλιμη καί κατατοπιστική εἶναι ἡ ἐκτενής εἰσαγωγή.

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ, περιέχουσα πάσας τάς ἱεράς Ἀκολουθίας ἀπό τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα. Ἐπιμ. κειμ. ὑπό πρωτ. Κων. Παπαγιάννη (σχῆμα 17x24, πολυτελής ἐκδοση).

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ, ἐγκόλλιο πολυτελές (σχῆμα 8,5x12). Εἰσαγωγή καί ἐπιμ. κειμ. ὑπό πρωτ. Κων. Παπαγιάννη.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΘΡΗΝΟΥ, Τό πρωτότυπο κείμενο μέ μετάφραση τοῦ Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
